

ABONAMENTUL:

PE AN 3 COR. 20 FIL.

„1/2” 1 „ 60 „

„1/4” — 90 „

IN STREINĂTATE:

PE AN 6 FRANCI.

„1/2” 3 „

—o—

Numeri singuratici se vând
 în Cluj cu 5 fileri, în alte
 locuri cu 6 fileri.

Răvașul

INSERTIUNILE

se plătesc după mări-
 mea locului ce ocupă;
 fiecare cm. □ costă o-
 dată 10 fil., de 2 ori
 8 fil., de 3 și mai multe
 ori 6 fileri.

—o—

ADRESA:

„RĂVAȘUL”
 CLUJ, — KOLOZSVÁR
 6. JÓKAI-UTCZA 6.

Editor și redactor resp.: PETRU P. BARIȚIU

Apare în fiecare Sâmbătă

Intemeietorul foi: Dr. E. DĂIANU

Abonați „Răvașul!”

În curînd »Răvașul« încheie anul al treilea al vieții sale. În pragul noului an, chemăm cu dragoste pe toți cei ce ne înțeleg, să aboneze și să câștige abonați noi la »Răvașul«.

Credincios cărării sale de până acum »Răvașul« va stăruî, din ce în ce tot mai mult, pentru ideile creștine, în viața publică. Din evangelia lui Christos, ca dintr'un izvor vecinic nou al adevărilor de viață, va căuta a scoate puteri nou de întărire pentru poporul românesc.

Democrația creștină — este și va fi ținta lui, iar deviza-i este: *A înnoi toate întru Christos!*

De pe aceasta temelie neclintită, pe care nici porțile iadului nu o vor mișca, »Răvașul« va stăruî la lupta pentru biserică și neam, — luminând și îndreptând, însuflețind și apărând poporul de la sate și pe povățuitorii lui.

»Răvașul« este și rămâne cea mai ieftină foaie românească, care prin caracterul său cinstit, prin tonul său cumpețat și-a făcut un loc de onoare în presa românească de pretutindeni, și să va născă neconținut, ca prin stil literar și prin ilustrațiuni frumoase, de cuprins românesc ori moral, să-și susție bunul nume, de care se bucură.

Abonamentul rămâne și pentru anul nou tot cel vechiu:

Pe an 3 cor. 20. — În străinătate **6 franci.**

Restanțierii sunt rugați a trimite cu abonamentul cel nou și restanțele cele vechi!

Cetiți și învățați!

Cetiți și învățați, dar cetiți și învățați românește în locul cel dintâi!

Iată cuvîntul de proroc, iată glasul trâmbiței de deșteptare, ce ni-l sună în urechi voitorii de bine și de luminare ai neamului nostru. Aceasta suntem datori să o facem, căci așa ne poruncește alipirea și dragostea față de neamul nostru. D-zeu, cel ce a urzit și a resădit pe pământ sămînța tuturor neamurilor a orânduit, ca fiecare soi de oameni să viețuiască așa cum el l'a croit, păstrându-și firea, graiul și deprinderile câștigate. Pe unii i-a făcut nemți, pe alții franțuzi, pe alții ruși și așa mai departe. Pe fiecare fel de norod l'a dăruit cu ceva deosebit de alții. Prin aceasta a vrut, ca fiecare să meargă pe drumul și pe brazda croită de voința lui dumnezeiască. Românul să fie român, ungurul ungur și rusul rus.

Pomul își trage hrană și tărie din pământul ce-l ține, iar un neam își suge viața, trînicia și puterea din el însuși, din urzala bună a firii și a îndeletnicirilor lui, din cumînțenia și din graiurile prorocilor și a sfătuitoșilor lui. Dacă într'un pom olteuiești un surcel de răchită sau de alt soi, pomul acela se schimbă, înceată de a fi cum a fost mai înainte. Așa e și cu neamurile. Dacă în firea unui neam se amestecă apucături și deprinderi de aiea și dacă își scoate învățături din scoarta cărților străine, atunci neamul acela slăbește, se topește în alte ape, e îmbucacat de alte popoare. Acest fel de stingere D-zeu nu-l vrea. El vrea, ca făptura mâinilor săi să trăiască și să-și mîne valurile așa cum El a plămădit-o și așa cum El i-a menit drumul și ursita.

Așa vrea D-zeu și așa trebuie să vrem și noi. Dar multe pedeci ni-se pun în cale și prea multe păcate ne opăcesc în nizuințele ce le punem spre luminarea și spre păstrarea neamului nostru. Tocmai de aceea și învrăjbirile, cari ne destramă, ne immoaie și ne slăbesc puterile și ținerea frățască la olaltă, trebuie să le stărpim urma și să le săcăm îsvoarele. Luptătorul își deprinde iscusința și brațul zi de zi. Noi încă trebuie să ne deprindem mințea învățînd cele bune și muncind cu străduință. Primul și cel mai desăvîrșit dascăl al minților și al sufletelor noastre e cartea, e înțelepciunea, neamului nostru. În cartea noastră

Catedrala din Sibiu.

românească, se spune și se arată căile și mijloacele, cari ne pot mîntui și descurca din încercătura în care suntem și cari singure ne pot izbândi nădejile și doririle noastre. Numai în cărțile noastre se cuprinde înțelepciunea și bărbăția părinților noștri, numai în ele putem găsi firul ce ne leagă și ne împreună cu șirul celor ce au fost mai înainte. Viața unui neam se poate socoti ca un lanț, în care fiecare verigă închipuiește rândurile de oameni ce s'au părădat. Verigele din acest lanț le împreună și le leagă una de alta asemănarea dintre suflete și dintre minți. Dacă în suflete incolțesc nădejdi străine și dacă în minți prinde strat înțelepciune suptă dela alte vițe, atunci lanțul se desface și neamul se împrăștie și se pierde.

Numai în cărțile scrise de bărbații neamului nostru și numai în faptele de cinste, de mărire și de vitejie neperitoare a străbunilor noștri se ascunde și e învăluită sămînța luminii, tăriei și norocului nostru. În cărțile înțelepte și bune și în șirul de fapte alese sevărșite de cei buni și harnici se cuprinde sufletul nostru. Cei buni în ceea ce scriu sau în ceea ce făptuiesc își toarnă sufletul, își varsă mirul sfînt al vieții și al curății lor. Și cei ce se servă sfînt al gândurilor și cu inimă cinstită de aceste comori scumpe, aceia dobîndesc tîmăduire, înțărare și putere.

Neamul nost bătut de atâtea rele și poticnit în drum de atâtea pedeci și năcăzuri, trebuie să se intrame, trebuie să se nască spre învoire, spre

FOIȚA RĂVAȘULUI

Românii din Maramureș.

— Din »Note de drum« de Gh. C. Ionescu. —

Dela Delatin trenul ne poartă spre văile și creșetele Carpaților, cari nedrepti despart Maramureșul, țara de descălăcătoare, de Bucovina cea rizătoare, care a primit pe întemeietorul Bogdan.

Mergem pe valea Prutului, care se prăvălește albastru de limpede pe pat de piatră, se isbește spumând de stîncile malului, sau se joacă în unde ușoare pe vadurile cu fundurile de petriș văile se închid și se deschid ca niște ascunzători, apărute în sinul munților. După coaste bolovănoase, cari se rod și merg mereu pe vale, după pereți rețeați drept, pe care deosebești straturile strâmbe de ardezie, urmează plaiuri păduroase și livezi cu fân mirositor ce te îmbia la odihna desfătătoare și aducătoare de puteri. Acolo unde a fost destul de larg, ca omul să-și ție o turmă, să-și facă o grădină cu pomi și cu legume, să-și clădească o locuință, acolo s'a așezat. Casele-s de brad, acoperite cu șindr, la măruntă, adesea tășită la colț și întocmită în chip de zală, cu turnulețe și balcoane, cu stâlpi și prispe înflorate — case muntenești și nu case elvețiene.

Începem să coborim; panta apelor s'a schimbat. Suntem în Maramureș. Munții se razimă unii pe alții, văile clocotesc de riuri. Din munții tei pleacă Prutul, Siretul, Suceava, Moldova, Bistrița

spre noi; iar în partea cealaltă Tisa albă, Tisa neagră, Vișeu, Iza — Maramureș, tu ești țara apelor!

Civilizația a croit drumuri și căi ferate, dar căile firești au rămas tot Tisa și Vișeu. Pe ele coboară trunchii de brad, legați cu suciturii țepene de alun spre a întocmi o plută. Două lăpeți lungi ies înainte și de cozile lor țin doi români zdraveni, cari cu grijă și dibăcie trec prin vadurile cu apă mică și feresc malurile stîncose. De îi vei întreba îți vor spune, că au coborît pe Tisa până la Seghedin, pe Bistrița până la Peatra-Neamț în primejdita lor viață de plutași.

Văile se deschid și satele se ivesc. Vezi turnul alb al bisericii ridicându-se din mulțimea de coperișuri de șindrili negrite. Șoseua e bine îngrijită, o tablă de dinichea îți indică numele satului: Petrova. Casele sunt de bîrne de brad, încheiate la colțuri, cu tindă, cu streșină, cu stâlpi ciopliți în brăuri și înflorituri, tot așa cum le vei găsi în Oltenia bunioara. Porțile de asemenea cu stâlpi ciopliți și cu acoperișuri. Tencuite și vărute sunt casa comunală, școala de stat, școala confesională românească, poșta și casele cătorva chiaburi. Înăuntru unei case vei vedea paturi pe care-s așternute școarțe lucrate în case; o ladă două cu țoale; o culme pe care vor fi atârnat pături, chilimuri, culme bîrbătești, ștergare cuse așezate cu gust, cum se vede în mai toate casele bogătașilor din Oltenia; un cuptor de cărămidă vărut; o masă înaltă și scaune. Pe pereți numeroase icoane închipuind pe Christos, pe sânta Fecioară și pe Sfinți. Între ele atîrnă talere înflorate cu zugrăveli. În casă veselie și gălăgie mare: o spusă de copii, sau de coconi, cum numesc ei copiii printr'un interesant proces de

semasiologie. Gospodarul, chiar primarul satului e un român zdravăn, o figură de legionar cu plete dace. Poartă vestmintele de vară din partea locului: pantaloni largi de cănepă, ori în o cămeșă de aceeaș pînză, până la braug. De pe vremea lui Dăcebal nu s'a adăugat, de bună seamă la portul acesta decât pălăria de pîslă și cismele cari înlocuiesc din când în când opincile. Are stîna în munte și de dimineața până sara lucrează în câmp. E cel dintâi gospodar al satului, vorbește trel limbi și nici o notă de surtucar, de parvenit, cu toate cele șase clase liceale, pe care cu uimire, am înțeles că le are. El n'a căutat fericirea în cancelaria vre-unui avocat, ci în viața împletită cu grijă, cu muncă, dar și cu o mai trînică mulțumire sufletească, de »econom« cum își zic ei.

Ca și alte familii din sat e țaran, dar e de »neam tare« cum se zice în graiul maramureșan, ceea ce însemnează, că el e din »nemeșii« de sânge ai satului și că din neamul lui nici odată nu se va lega cineva cu vre-unul din »neam slab«. »Neam slab« sunt familiile pătate cândva cupata iobăgiei, opincarii, cari ori cât de bogați ar fi, nu le va fi iertat nici odată să ia fată de »nemeș« și cari sunt numiți cu dispreț »ruși«. Nemeșii sunt însă români în tradițiile lor nobiliare vechi și în obiceiurile lor rustice actuale. Și nu odată ne îmbia cu vorbele »Măncăți și se ne iertați, la noi ca la Români, la noi românește, noi nu putem găti ca »domnii«. »Domnii« sunt aristocrații cei mari, proprietarii, funcționarii și în de obște surtucarii, boerii, cum le-am zice noi, fie ei români, străini, ori ce ar fi.

În nici o parte a cuprinsului românesc nu mai sunt așa de accentuate prejudițiile sociale ca

deșteptare și spre viață. Prostia și întunecul ne strânge rău în chingi. Zalele de oțel scutesc trupul contra săgeților vrășmașe, iar în contra pornilor și apăsărilor aduse de alții cu gând de opăcire, de întunecare și de zdrobire, ce scut se fie? E înțelepciunea și învățătura sorbită din rostirea cărților și din graiurile oamenilor de un neam și de un suflet cu noi!

Avem și noi cărți, scrise pe sufletul și pe dorința noastră. Și avem și noi povești, în cari se spune de Feți-Frumoși, de Ilene Cosânzieni, de voinici năsdrașani și de fapte mari plinite cu vitejie și bărbăție. Acestea singure ne pot pregăti cămașa de zale, în a cărei oțel să se sfarme săgetările și isbiturile îndreptate contra noastră. Acestea singure pot picura în sufletele noastre încredere, bărbăție și viață.

Dragi frați dela sate, voi sunteți temelii, voi sunteți nădejdea, voi sunteți viitorul acestui neam. De vă perdem pe voi, pierdut va fi și neamul nostru. Când vrăjmașii vor isbândi să vă străcure'n suflete mărăguna instrainării și a lăpădării de neamul vostru, atunci aproape este ceasul sfârșitului. De vă vom perde pe voi, perde-ne-va și pe noi D-zeu. Voi sunteți rădăcina și trunchiul la arborele sămânții noastre românești. Când se uscă trunchiul și când rădăcinile tăgăduesc slujba lor, ce se întâmplă atunci cu crengile și cu frunzele? Voi sunteți plumânii acestui trup de oameni întins și mare, ce se chiama cu porcela de »neamul românesc«. Când în plumâni își fac cuib viermii boalei uscate, nu e așa că trupul se roade se macină, se risipește, bucătică cu bucătică? Numai în voi ni-se mai hodinește nădejdea mântuirii.

Frați dela sate, ascultați graiul gurei mele, că din suflet vă grăesc. Învățați meșteșugul cetitului și cetiiți cu luare aminte și pe ales cărțile bune și folositoare, scrise și tăluite de oameni de ai noștri. Lipiți-vă de suflet povața ce-o găsiți în ele și vă străduiți din toate puterile a suprinde cât de multă învățatură și cuminenie. Învățătura e bulgăr de aur, căci unde-i ea și numai cu pumnul, acolo mintea vine cu carul. Voi părinți, pe cari va dăruit Cel de sus cu copii, lăsați să umble la școală. Nu-i opriți și nu-i împedecați în ale cărții și în ale învățării, ci din contră îi îndemnați și-i trimiteți chiar și cu sâla, căci la bine și la noroc se duc. Christos, izvorul luminii și al înțelegerii, a zis învățăcelilor săi: »lăsați copii, să vie la mine!« Lăsați copii să meargă la școală, vă zic eu, căci acolo e izvorul luminii și a fericii noastre pământesti.

Iar voi, oameni în vârstă, de cumva știți ceti, cetiiți cărțile și foile românești și vă însămnați cu băgare de samă cele bune ce se spun în ele. Cetiiți și celor ce nu știu ceti, și-i îndreptați și pe ei pe căile luminării și a deșteptării. Dacă acum nu vă cam place cartea și cetania din ea, vă spun cu bună încredințare, că cu vremea li veți simți lipsa ca la hrană. Măncând îi vine pofta, și cetind ai tot ceti.

În cărți și în învățătura lor, veți găsi voi comoara de aur și peatra înțelepciunii, după care se sbat și se frământă toate neamurile.

Crestături.

— »Foala Școlastică« din Blaj își încheie anul al 7-lea al vieții sale cu un număr din cele mai interesante, pe care redacțiunea l'a închinat, aproape întreg, pomenirii senine alui *Aurel Pop Bota*, care a fost una dintre figurile cele mai

n țara lui Dragoș-Vodă. Pe a doua zi trebuia să mergem la o stână și fiindcă stâna primarului era prea departe, hotărâsem să mergem împreună cu feciorul gazdei la o stână mai apropiată a unui oarecare din sat. Acela însă erau un »rus« și dusul nostru la stâna lui ar fi fost necinste pentru familia ai cărei oaspeți eram și care s'a împotrivit dorinței noastre.

Când totuși împrejurările fac ca un nemșș sărăcit să-și dea fata după un rus, atunci satira i-și înfige colții. La o nuntă de aceasta un fecior, pe care-l jicnia amestecul, strigă'n horă:

»Rău mă doare a mea inimă:

»Să mpreună grâu cu tină.

Dar ginerile atins prinde numai decât alusia și-i răspunde:

»Bine'mi pare că-s aici,

»C'oi juca și cu opinci.

Iar o fată de nemeș cânta mândrului ei, un rus versurile:

»Hei tu mândruțule,

»'lta *) ta și 'lta mea

»Nici când nu-i deasemenea;

»'lta mea-i de grâu de vară,

»A ta-i prisne **) de săcară;

»'lta mea-i de grâu ales,

»A ta-i prisne de ovăz.

*) 'lta prescurtare din vița.

**) Prisne, cu totul.

simpatice ale corpului profesoral din Blaj. În acest numer d-l *Dr. Ioan Rațiu*, cu sirguința ce-l caracterizează, ne dă în grabă, dar foarte amănunțită, icoana vieții lui Bota, și ne lasă să întrezărim o nouă lucrare mai mare, la care clădește de mult: *Cartea dascălilor din Blaj*.

Dl Ales. *Ciura*, dulceagul zugrăvitor al »Icoanelor« de curind apărute, face un raport gingaș, literar, despre înmormintarea repostatului său coleg, și completează, cu un moment însemnat viața regretatului Aurel, moment peste care biograful a trecut prea ușor, și la care vom reveni. — Pe urmă ni-se dă în întregime frumoasa cuvintare pe care a rostit-o d-l *Ioan F. Negruțiu* lângă sicriul colegului său, în catedrala din Blaj, și cuvintul dibuitorului elev, *Toma Cociș*, care a isbutit în pragul mormintului să aplice un cuvint potrivit al lui Bolintinean drept cunună pe sicriul iubitului său profesor:

... Ferice cel ce moare

Cu fruntea 'ncununată de stimă și virtuți.

Din toate aceste rostiri de sentimente se resimte o deosebită dragoste, aproape un cult, față cu spiritul celui ce nu mai este între noi, și produce în cetitor o escelentă impresie etică, care dacă s'ar aplica oamenilor și în viață, ar fi foarte rodnică pentru închiegarea societății celor buni și culti, și ar produce mult bine pentru viața noastră publică. În fața acestui fenomen, pe cât de rar, pe atât de îmbucurător, e bine să ne dăm samă de motivele lui. De unde isvorește? Vor fi multe opinii. Noue ni-se pare că isvorește din înriurirea literaturii asupra spiritelor. De ce a fost Bota așa de simpatice? Pentru că era un suflet cu cultură religioasă și literară. Aceasta i-a dat acea armonie senină a vieții, acel echilibru impunător al liniștei, și acea poleire gingașe, fină, care ni-l'a înfășoșat ca un bărbat format, întreg și simpatice. Iată de ce toți l'au iubit, iar cei cu asemenea cultură armonică, literară, l'au cultivat și-l cultivă în mod instinctiv, din pornirea curată a dragostei ce o au pentru frumos, pentru frumșeța caracterului.

Cultură religioasă au mulți, și se fericesc cu ea; totuși nu-s așa atractivi, așa simpatice, pentru că le lipsește atracțiunea, ce o dă cultura literară. Iar Aurel P. Bota a fost un literat și un mare iubitor de artă, un »suflet frumos« cum s'ar zice. Iată momentul peste care biograful *Dr. Ratiu* a trecut ușor, dar pe care literatul Ales. *Ciura*, l'a resimțit — și-l relevează fără de a avea anume tendința aceasta.

Iată importanța literaturii și iată efectul culturii literare ilustrat cu o pildă vie.

Mulțumim »Foi școlastice« că ni-a dat-o.

Negreșit, »revoluția Românilor« aranjată, ca și altă dată, de isteții ripoteri jidani ai foilor maghiare, a isbutit — bine. Înzădar declară preoții reformați și alți patrioți, de prin Abrud și Offenbaia, că pe acolo totul e în liniște senină, și nici pomană de foc și bătălie; înzădar scrie chiar și Barabás Béla, deputatul Kossuthist, că-s minciuni scorniturile gazetelor din Budapesta; înzădar declară și deputații români, că numai »hienele ziaristice« pot scormoni, din nevință, astfel de vești firoase; înzădar sar cei 8 bărbați pentru apărarea onorului poporului nostru și aleargă cu jalbă rugătoare până la »treptele tronului«, — »revoluția« de gazete a isbutit.

Față cu toate desmintirile oamenilor și față cu desmintirea cea mai categorică a faptelor — nimănui nu i-s'a strimbat un fir de păr — guvernul și presa au rămas neclintiți pe lângă favorita lor, pe lângă revoluția de hârtie. Guvernul a dat ordin, că unde e lipsă să se

Fiecare familie de nemeși păstrează cu sfîntenie, pe fundul lăzilor, hrisoave vechi și diplome nobiliare cu ajutorul cărora unele își urcă arborele genealogic până în secolul al XV-lea și al XIV-lea. Coborători din'un strămoș comun, familiile aceste stăpânesc astăzi, averi altădată fără hotar, acum în valoare de milioane, munți întregi și păduri nepătrunse, de pe vremea când proprietatea nu se măsură, ci i-se însemnau prin vr'un semn hotarele, ori nici atât. Multe din familii nici nu știu câtă bogăție au în mâinile lor și pe vremuri a fost și mai rău, așa că dacă se găsea câte unul mai priceput, mai familiarisat cu administrația, cu legile și cu afacerile bănești tot folosul era al lui. Astăzi chiar, ele sunt administrate prost, de abia produc un ajutor pentru școală și biserică și un neînsemnat venit proprietarilor. Tendința generală e de a le împărți, operațiune costisitoare și foarte grea, prin aceia că familiile n'au drepturi egale. Acestea's așa numitele composesorate, ele se mai găsesc prin multe comune ale Maramureșului și au fost și mai numeroase, dar s'a împărțit treptat.

Ghicitori populare.

Domnișor cu haine scurte,
Multă bunătate-ascunde.

(Lăcatul)

ceară gendarmi și miliție, ear în colo, în toate comitatele locuite de Români să se oprească ori ce *adunări* — »quod erat demonstrandum«. Astfel dară adunările, ce au început să se țină, așa zicând la sfatul lui Kristoffy, sunt *oprite*, pur și simplu, de același d. ministru al sufragului universal. Aci ni se pare că a eșit cuiul din sacul »revoluției«. Cu măsurile guvernului este de acord și presa coaliției. După atâta timp eată un punct de întâlnire între cele doue tabere potrivnice. Când e vorba să stingherească pe Români — sub ori ce pretext — cad la învoială guvernul și coaliția. Un nou moment de învățatură. Cât pentru presa coaliției ea este neobosită întru cultivarea »revoluției«. »Bud. Hírnap« organul cel mai de frunte al coaliției, într'un singur număr (cel de Duminecă 17 Dec.) publică *patru articoli* despre și pentru »revoluției«. Un articol, în care ne osândește barbaria și ne amenință; o foită, în care ne batjocorește; un articol raport, în care contrar faptelor ne arată revoluționari, și un al patrulea articol, despre Vasvári Pál, în care ațită la ură contra noastră.... Se poate că și coaliția ar voii să facă o *diversiune*, ne mai știind cum să ese curată, din încurcătura în care a ajuns și ea și prin ea țara întregă.

Noi dară ar fi să fim »țapul păcatelor« pentru toți păcătoșii. Cea ce însă trebuie să ne îndemne să lucrăm tot mai mult pe terenele acelea, pe cari nici cei mai reuțăcioși nu pot vedea, nici prin năluciri nebune, »revoluției«.

Isus Christos și viața.

— Conferențe pentru inteligenți. —

De *Dr. Ottocar Prohászka*.

(Continuare).

Da! Prin Christos trăim. Temeliile culturii noastre, gândirile și ideile noastre mari, până acum toate dela El sunt. Și nu numai gândiri și idei am luat dela Domnul, dar am luat și țaria ca să trăim și să lucrăm în conformitate cu El. În psalmi a declarat-o D-zeu, că nici nu putem fi ai altuia: »Și voui da Ție neamurile moștenirea ta«; *) până vor fi a tale vor trăi, de se vor desface dela Ține vor peri.

Tot ce viază, suflet, popoare, neamuri, omenirea întreagă, toate se fie ale tale, pentru că din tine viază. De-ți vei pune piciorul t'eu și numai pe o fașie a t'imei ceti mari, ori de vei așeza crucea Ta pe limba de pământ ce Asia întinde în Ocean — tot una e: Stăpân vei fi și cu ai. Tei vei cuceri lumea.

Înțelege-va acest cuvânt Europa cea cuprinsă de friguri și beție, care părăsind marile tradițiuni, caută noue ideale? Deșteptase-va ca din ameteală pentru ca să se rentoarcă la izvoarele vieții? Putea-va ea suporta malaria tendințelor imorale, pentru ca să se ridice iarăși la munți, la înălțimile credinței și jertferei de sine, unde este aer curat și viață puternică.

În timpul de față, ca și înainte cu 19 veacuri, muntele munților este piscul acela, pe care stă crucea.

La lucru deci, să suplinim cele neglijate și să punem sub crucea lui Christos, instinctele și simțemintele noastre religioase, ca El să le dea cuprins, conținut, viață și directivă: să fim aderenții lui Christos. Să se pună lumea de nou în curentul acelor mari gândiri, a căror inriurire adevărată că a fost supusă și ea schimbărilor, cu toate acestea a schimbat fața pământului. Să ne încredem în darul lui Isus cel viu și în spiritul operei sale: a creștinismului. Spiritul e tot cel vechiu; e tot acela care înflăcăra pe sfântul Pavel și pre cei dintăiu creștini; e tot acela, care încălzea pe s. Francisc de Assisi și făcea, ca s. Catarina dela Siena, fata cea de 18 ani a unui țăsător, să porneasă în solie pe la Papii din Avignon și prin orașele stropite de sângele războiului civil. Nu vă temeți, că spiritul acesta ar fi doar întunecat și posomorit; nu vă temeți, că el ar urî lumea, pe care Domnul a zidit-o și omul nu a putut-o strica; nu vă temeți, că nu v'el conduce în Thebais, nici nu vă închide în schituri. Nu vă închipuiți creștinismul ca o figură tristă de călugăr cu glugă, care printre oleanderi înfloriți se mișcă pe malul unui lac cristalin, cu ochii plecați spre pământ; ramurile arborilor înfloriți îl lovesc în față, miresmele îi îmbată simțirile, el însă nu se uită nici în dreapta, nici în stânga, ci își trage gluga în cap

*) Ps. 2, 8.

și îngrozit de frumusețea naturii fugă în peștera sa. Lăsați-l în pace! Sunt spirite pe cari vultoaarea marilor gândiri îi înghite și cari înfundăți în valurile acestor idei, nu mai văd flori pe pământ, dar spiritele acestea nu umblă între noi spre a ne spăria. Deocamdată să nu ne mai uităm la ele, ci să privim la Fiul Omului, care a trăit aici între noi viață potrivită nouă, viață în Domnul, și în același timp viață în atelierul *templariului* și a cărui evanghelie recunoaște, că floarea din câmp e mai frumoasă, decât împăratul Solomon într-o mărire sa, în același timp însă sufletul îl prețuiește mai pe sus decât toate zicând: Ce-i folosește omului, de-ar câștiga lumea toată și ar pierde sufletul său? De Domnul acesta Isus Christos avem noi lipsă. Tot sufletul să-i urmeze lui și să primescă cu drag cuvântul său chemător: »Veniiți la mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi ușura pe voi«.

Veniți, că vă stă la dispoziție puterea credinței, care înviește lumea! Veniți voi vârstelor obosite, voi generații slăbite, că vă stă la dispoziție spiritul credinței, care electrizează și înviorază! Veniți și priviți fața lui Christos, fața aseasta serioasă, gravă și maiestatică, care ne privește din mozaicurile bizantine ale vechilor basilice și după aceea priviți iarăși în sus la muntele Taborului, unde fața lui Christos strălucește revărsând încredere și izbândă. Cel ce îl privește așa, ca să pătrundă și în sufletul Domnului, acela se entusiasmează și dobândește putere, ca să se renască la o nouă viață în Domnul. Astăzi în presara primei zile de Mai, ce am putea să dorim mai ferbinte, decât a ne naște la o nouă viață și a via? »Cel ce crede întru mine, are viață.«

Trad. Dr. E. Dăianu.

(Va urma.)

DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

— **Dieta**, care era să se deschidă Marți în 19 Dec. n. s'a amânat iarăși prin poruncă regească, până la 1 Martie n. 1906.

— **DI Octavian Goga** petrece de câteva săptămâni în București, unde e obiectul celei mai calde și mai însuflețite admirațiuni. Insași Regina României a dorit să cunoască pe acest cântăreț fără păreche și l'a învrednicit cu atâta cinste de de a-l pofti la curte. I-a făgăduit, precum scrie »Telegraful Român« — că-i va traduce poeziile pe nemțește. Damele din cea mai înaltă societate a Bucureștilor, fermecate și ele de cântarea vrăjită a acestui tânăr apostol, l'au rugat să le cetească o conferință, — și Goga și-a cedit câteva din poeziile lui în mijlocul celei mai calde și mai sincere însuflețiri.

După cum scrie tot »Tel. Rom.«, Goga a fost ales de *secretar II* la »Asociațiune«, în locul dlui Lăpădat. — Prin aceasta s'a împlinit dorința tuturor: Goga va rămânea al nostru și al durerilor noastre.

— **Cunună eternă**. Corpul profesoral dela Institutul pedagogic gr.-cat. din loc, din incidentul morții colegului lor Aurel P. Bota, a hotărât, ca în loc de cunună de flori peritoare, să inițieze o mică fundațiune filantropică.

Drept aceea roagă pe toți P. T. superiorii, colegii, prietini și cunoscuți defunctului, să contribuie la eternizarea memoriei decedatului profesor Aurel P. Bota. Blaj, la 6 Decembrie 1905. Dir. Instit. pedagog. gr.-cat. din Blaj.

— **Alte foi noue** sunt în pregătire se apară. Două în Budapesta, una comică, scoasă de cei din jurul »Lucafărilor« și alta politică, ca organ al clubului deputaților naționaliști din dietă. Alta o să iasă în Sibiu, unde — precum scrie »Bunul Econom« — s'a și hotărât înființarea unui nou institut de editură. Două au și apărut deja, una în Brașov, cu numele »Dreptatea« și alta în Orăștie, pe lângă »Libertatea«, numită »Foia interesantă«.

— **In cercul Băii-mari**, devenit vacant, a pășit cu program naționalist dl Alexiu Pocol, marele proprietar de mine de aur.

— **Hymen** D-l ingener Ioan F. Negruțiu și Paraschiva Vintilă fac cunoscută cununia lor, care se va celebra în biserica gr.-cat. din Năsăud la

9 Ianuar 1906 st. n. 3 oare p. m. Kaposvár, în Decembrie 1905.

— **Societatea „Clubul Român“** Viena convoacă adunare generală pe Luni în 1 Ianuarie n. 1906 la oarele 8 seara în restaurantul Trötter „zum Magistrat“, I., Lichtenfelsgasse 3. cu următorul program: 1. Verficarea procesului verbal al ultimei ședințe. 2. Raportul comitetului și al comisiei revizuitoare. 3. Alegerea noului comitet. 4. Eventualia, Cu toată stima Viena în Decembrie 1905. Pentru comitet: Ing. T. Popovici, președinte. Sev. Zugrav, secretar.

— **Pentru ziua de anul nou** se recomandă în deosebi preoților: »Căzania populară despre păcatele sătenilor«, de Ioan Roman, ca predică potrivită pentru aceasta zi. Broșura de 36 pag. costă 20 fil. (porto postal 3 fil.) și se poate cere de la »Răvașul«.

Recomandăm în atenția cetitorilor nostri anunțul lui Ioan Stikarovsky din Budapesta (X., Batory u. 6. — Honvéd u. 6.) Cei ce doresc a avea bune haine, trainice și elegante să-și procure stoffe din depositul bogat asortat a sus numitei firme.

— **In camerele române** s'a început în săptămâna trecută, discuția asupra răspunsului dat de ministrii la cuvântul de deschidere al Regelui. În acest răspuns se înșiră mijloacele pentru îmbunătățirea sorții țărănimii din regat și se pun la ordinea zilei suferințele fraților din Macedonia. Discuția încinsă în jurul acestor două puncte, arată că dincolo se poartă grijă și de starea fraților de acasă și de soarta fraților din depărtări.

— **Un Concurs literar**. Dl Dr. C. Istrati, profesor universitar din București, fost ministru, ne trimite spre publicare următorul concurs interesant:

Dorind a complectă datele ce am căpătat acum câțiva ani, prin un concurs făcut în țară, cu alte date culese în celelalte părți locuite de Români, institui personal un concurs cu următoarele premii

Premiul I Lei 150

„ II „ 100

„ III „ 50

Preții, învățătorii, maziili, răzeșii sau moșnenii și nemeșii cu știință de carte, precum și orice Român, care se ocupă cu astfel de meserie sau care având priceperea convenită dorește a ne ajuta în această privință, locuind în Austro-Ungaria, Basarabia, Bulgaria, Serbia, Turcia și Grecia sau în orice altă parte locuită de Români, sunt rugați a aduna datele necesare relative la modul după care sătențele din localitate văpsesc lămurile de bumbac, cânepă, in, mătăsurile, Iemnul, paie și nulele.

De asemenea, modul cum văpsesc ouăle, brăiele și florile caselor; procedeele ce întrebunțează pentru a văpsi aluaturile, vinul, rachiurile, precum și cum își pregătesc sulumaniurile pentru față; instrumentele cu cari se servesc pentru aceasta și orice alte însemnări ce vor crede de cuviință.

Descrierea va fi limpede făcută, arătând în totdeauna numirile populare ale substanțelor de care se slujesc, fie ele de natură minerală, vegetală sau animală. Se vor desena figurile instrumentelor întrebunțate, arătându-se numirile lor și ale părților lor.

Se va indica de asemenea cu luare aminte numirea românească a culorii (feții) și modul exact de preparațiune, precum și numirea românească a țesăturii sau obiectului confecționat.

Pe lângă descrierea de mai sus, făcută în mod citeț, concurenții vor fi buni a trimite prin poștă (transportul privindu-ne pe noi) fire de lână, mătase, etc., diferit văpsite, bucățele de țesături sau alte obiecte zugrăvite, ouă încondeiate, etc., precum și rădăcinile, florile, lugerii (tulpinele), sau cojile și alte substanțe de natură minerală sau animală și alte instrumente ce întrebunțează și cari trebuiesc toate însemnate pe numele lor popular.

Data concursului se începe din ziua publicării acestia și lucrările cu materialul adunat, vor putea fi trimise cel mai târziu până la 1 Sept. st. v. 1906, pe adresa următoare:

Domnului doctor C. I. Istrati

București.

O lună după asta, adică timpul necesar, ca comisiunea ce voi constitui să se poată pronunța, voi face cunoscut în mod public rezultatul concursului și voi trimite premiile celor în drept, iar lucrările premiate vor fi publicate, ca și în rândul trecut, în »Buletinul Societății Române de Științe« din București. Toate ziarele și revistele din toate țările locuite de Români sunt rugate a publica acest anunț.

București, 6 Octomvrie 1905.

Dr. C. I. Istrati.

— Hârtie de epistoie și plicuri în deosebite formate și de diferite calități:

Hârtie simplă, de pergament, englezească etc. în diferite colori, în cassette mari și mici pe lângă prețurile cele mai reduse (dela 1—7 cor.) să pot procura la tipografia »Carmen«, Petru P. Barițiu Cluj, Ferencz József út 58 sz., unde să pot comanda și bilete de vizită elegante, în formatul cel mai modern, pe lângă prețuri de tot modeste.

Comandele să execută în 24 oare.

CĂRȚI NOUE ȘI REVISTE

— **Bătrânii**. Schițe din viața boierilor moldoveni de Emil Gârleanu-Emilgar.

Cartea d-lui Gârleanu e aceea ce am fost încredințați, că va fi: una dintre cele mai reale îmbogățiri a literaturii noastre. Într-o limbă stăpânită cu destoinicie de adevărat artist și pe pagini ca aurul de curate în cinstea vorbei și a sufletului ni-se dau icoane desevirșite din viața unei boerimi românești trăită în omenia și'n curățenia fără pete a neamului nostru. La acest nou și puternic cântăreț al renașterii noastre, cum pe dreptul îl numește d-l Iorga, nu te jig-nește prisosul în vorbe și în acțiuni, nici nu ți-se dau deslegări și fapte, ce mohoresc și întunecă temeiul povestirii, ci ți-se pun în față oameni și lucruri, din a căror vorbă și desfășurare isbucnește cu tărie și cu multă lumină ceea ce fierbe în sufletul și în simțirea fiecăruia. Dibuirea după descurcări și aducerea la suprafață a unor porniri silite și fără noimă, ce des o întimpinăm la mulțiori dintre povestitorii nostri, la acest scriitor n'o află. Temeiul pe care își clădește povestirile e cel mai cinstit și mai românesc, e temeiul bun, plin de viață, de soare și de sănătate, pe care se clădește literatura noastră, chemată a aduna sufletele la unul și același altar de închinăciune: la altarul înfrățitor al dragostii de noi și de viitorul ce ne așteaptă. De acest scriitor, pe care frumoasa și maiestra slovă ce ni-o trimite din cetatea Bărladului, ni-l arată ca pe unul dintre cele mai curate și mai strălucitoare suflete, legăm cele mai frumoase nădejdi. Cartea d-sale e peatră scumpă, e floare de aur în cununa plină de frumusețe și mirodenii ce o impletesc pe fruntea literaturii noastre cele mai înțelegătoare și mai puternice suflete ce le avem.

— **»Sămănătorul«**. Anul IV. No. 49. 4 Dec. 1905. Cuprinsul: N. Iorga — Impotriva cleve-titorilor; Natalia Iosif — Nu mai fi trist (poesie); St. O. Iosif — Sonete rezlețe; C. Sandu Aldea — La țară (fragment); X. Cugelări; Fatma — În odaia bătrânei (poesie); N. Iorga — Cronică.

În primul articlu d-l Iorga, răspunzând celor ce clevetesc această revistă și curentul ce l'a urzit, deslușeste foarte limpede și foarte adevărat așa cum înțelege inima bună a fiește cărui om cu minte, temeiul și principiile, pe cari se clădește cel mai bun și mai luminos curent, din câte curente avem. Neputincioasele îngăimări a răutăcioșilor târzii cu duhul, se vor sdrolbi de puternica temelie de bronz, pe care se așează acest curent.

— **»Lucafărilor«**. Nr. 22. 15. Nov. 1905. Budapesta. Cuprinsul: C. Sandu Aldea — Des-părțire (fragment din romanul »Două neamuri«); A. S. — Sonet; Z. Bârsan — Păunița (din volum); A. Mândru — Nunta lui Graur (icoane din stră-buni); A. Ciura — Străina; Eminescu — Monolog din Mira (poesie); Cronică: Dări de samă.

— **»Nirvana«** e numele unei reviste literare lunare, ce a început să apară în luna aceasta în Craiova. Nu înțelegem de ce chiar acest nume? Din cele câteva vorbe dela început se găsește, că cei ce scot aceasta revistă sunt suflete tinere cu multă vâpaie și avânt, — dar să nu fie cu supărare — nu cu prea multă orientare și limpezire în scopurile ce le urmăresc. Bănuim altcum unde țințesc acești tineri inimoși, cărora »le trebuie inimi«, dar nu o putem scoate aceasta din cuvântul program. Cum? Tot »e putred în literatura noastră de azi?« Cuvântul plin de viață și lumină, pornit de oameni așa de vi-guroși, să nu cucerească oare inimele celor ce zic, că vreau să aducă »lumină din întunec și viață din moarte?« Altcum dorim viață bună acestei reviste. Prețul abonamentului pe an e 3 lei.

Poșta Redacțiunii.

— Iași. Abonamentul pe anul 1905 vi-e plătit.

Cui îi place să-și îmbrace copiii frumos și ieftine dela Stein S. és Trsa, deposit de haine pentru copii, Cluj, Mátyás Király-tér Nr. 1.

Hai ne pentru fetițe dela 1—14 ani cu 1 fl. și mai sus. — Haine pentru băieți 1—14 ani 1 fl. și mai sus. — Căputuri 1—14 ani dela 2 fl. în sus Pălării, căpișoane, șurțe, rochițe, albituri, ciorapi în mare alegere. — Aci se pregătesc corsete după măsură în cele mai noue forme. 79) 17

Szám 17.774/1905. tkvi.

ÁRVERÉSI HIRDETÉNYI KIVONAT

A kolozsvári kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Ferencz Pipás luon kolozsvári lakosnak törvényes időben beadott utóajánlati kérvénye alapján a 9709—905 tkvi számú végzés folytán Sergyán Jánosné sz. Ferencz Pipás Anna ellen 1905 évi szeptember hó 23 napján megtartott árverés az 1881. LX. törvényzikk 187. §. alapján hatálytalannak nyilvánított s ezért az »Economul« hitelintézet végrehajthatónak Sergyán Jánosné sz. Ferencz Pipás Anna végrehajtást szenvedő elleni 1600 Korona — fillér tökévelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az újabb árverést elrendelte a kolozsvár-vidéki kir. járásbíróóság területén levő Kajántó községben és határán fekvő, végrehajtást szenvedő nevén álló következő birtokjuttalékokra, a Pap Togyer javára bekebelezett életfogytiglani haszonélvezeti joggal terhelve, ugymint:

a) a kajántói 12 tkvben A. I. 2—8. r. 172. 343. 344. 346. 633. 745—748. 950. 951. 1081—1083. hr. számú ingatlanból a B 15—16. szerinti felerészbeni jutalékra 10 Korona.

b) a 173. sz. tkvben A. I. 1—4. r. 1128. 1155. 1159. 1160. hr. számú közös erdőből a B 356. 357 szerinti 8/996 részbeni jutalékra 1 Kor.

c) a 177. tkvben A. I. 1—7. r. 1129—1133. 1152. 1156/1. hr. számú közös legelőből B 342. 343. alatti 5/670 részbeni jutalékra 1 Kor.

d) a 179. tkvben A. I. 1—4. r. 1154. 1156/2. 1157. 1162. hrszámú közöslegelőből B. 348. 349. szerinti 3/255 részbeni jutalékra 1 Kor., utóajánlati becsértékben mint ezennel megállapított kikialtási árban, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1906 évi január hó 31-napján délelőtt 10 órakor Kajántó község előljárási irodájában megtartandó nyilvános árverésen fognak, de csak az utóajánlati becsértéken vagy azon felül eladatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan alap árverési becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez bánat pénzülletenni, avagy az 1881 évi LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kolozsvárt 1905 évi nov. 29 napján. A kolozsvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Ádám Dénes s. k.
kir. tszéki albiró.

Fát-Frumos. Numeri singuratici din frumoasa revistă se pot căpeta la Tipografia »Carmen« din Cluj. Tot acolo se pot face și abonamente. Un număr costă 30 bani.

Cruce sau stea dublă electro-magnetică.

Patent Nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta. Nu e mijloc secret.

Vindecă și înviorează pe lângă garanțe.

Deosebită atențiune e a se da împrejurării, că acest aparat vindecă boale vechi de 20 de ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, tuițuri de ureche, bătaie de inimă, sgârçiri de inimă, asma, auzul greu, sgârçiri de stomac, lipsa poftii de mâncare, răceală la mâni și la picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor boale, cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. In cancelaria mea se află atestate incurse din toate părțile lumii, cari prețuesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care in decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii. Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul »Volta« de oare-ce »Ciasul-Volta« atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e in genere cunoscut, aprețiat și cercetat. Deja efinătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă indeosebi.

Prețul aparatului mare e 6 cor. folosibil la morburi cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Prețul aparatului mic e 4 cor. folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Expediție din centru și locul de vânzare pentru țară și străinătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta,
V., strada Vadász 42 G. colțul
strada Kálmán.

1—52

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Vânzare in mare și in mic.

Domnii doritori ca să se îmbrace modern, elegant și bine, să ceară dela croitorii lor numai colecția o o o o o de mostre a lui o o o o o

Ioan Stikarovszky

1—2

BUDAPESTA

Strada Báthory No. 6 și strada Honvéd No. 6, (aproape de parlament.)

Casă exportătoare pentru deposit de stofe și de mărfuri aparținătoare la croitorie. Deposit stabil de fabrică. Liferare in mare pentru funcționarii de stat, pentru oficianții orașenești și comunali, pentru pompieri și alte societăți.

Cel mai efin loc unde se pot procura

Resturi de stofe

pentru îmbrăcăminte in ori ce fel de mărime pentru pardisiu, havelock, palton de iarnă, căptușeală, vestă, nădragi etc.

Despre cele înșirate nu se dă mostre.

La comande e destul să se trimită măsură, farbă și prețul stofei.

Stofele necorespunzătoare vor fi schimbate in bani sau se trimit inapoi.

Croitorii și neguțătorii capătă colecția de

mostre gratis.

„THE STANDARD“

fondata în anul 1825.

Efectuește asigurări pe viață pe lângă condițiuni foarte favorabile.

Incasso anual	Avere proprie
Cor.: 34,600.000	Cor.: 274,000.000
Dividende solvite	Despăgubiri de viață
Cor.: 170,000.000	Cor.: 570,000.000

Agentura generală pentru Transilvania:
Cluj, Strada Ferencz-József Nr. 17.

Filiala pentru Ungaria:
Budapesta, Strada Kossuth-Lajos nr. 4
in Palatul Standard. (Casa proprie).

Centrala generală:
Edinburg. (Anglia).

Cei mai distinși chemiciani și autoritățile medicale declară

Apa de pěr Käthe

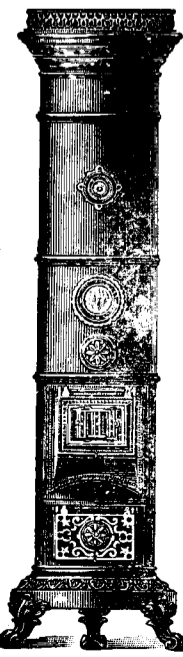

ca singurul și cel mai sigur mijloc pentru câștigarea unui pěr a unei bărbi și sprânçene mari și stufoase. In-tr'un timp de tot scurt un efect surprinzător.

7—10

Prețul unei sticle și a unui borcanel Coroan: 2—, 3—. Sticlă de probă C. 1'40. Se trimite pe lângă ramburs numai dela doamna Käthe Menzer, Viena. XVIII., S: hulgasse 3. I. St. Thüt

Cuptoare de fer,

pentru încălzit cu lemne sau cu cărbuni,

Cuptoare regulabile pentru fert.

Cuptoare: cruțătoare, cu mașină.

Cuptoare de cahale.

Cuptoare sistem Dör și

Cuptoare: de copt pâne, pentru jimblărie și brutărie.

Liferează pe lângă prețurile cele mai ieftine

Rudolf Geburth

mașinist de curte ces. și reg.

Viena VII., Kaiserstrasse 77.

Prețcurante se trimit gratis.

91. (4—4)

Weisz & Comp.

Atelier și magazin de haine pentru bărbați și copii. Cluj, Strada Deák Ferencz nr. 9.

Reintorcându-mă din călătoriile pentru cumpărările de toamnă, îmi iau îndrăzneala de a atrage luarea aminte a p. t. public și părinți asupra prăvălii și magazinului nostru bogat, provăzu. cu haine de bărbați și de copii, fiind in stare de a efectul și cele mai delicate comande.

Mare magazin de țesături engleze și scoțiene. Magazin mare de haine gata din pregătire proprie, de blănării și de bunde de oraș și de călătorie, paltoane sport și daneze de piele și alte mărfuri aparținătoare acestui ram.

O singură târguială de probă poate încredința pe ori-cine despre aceea, că firma noastră e cel mai bun și mai ieftin isvor de cumpărare

Cu stimă cere părtinirea prețioasă a p. t. public (82) 6—20

Weisz & Comp.

Institutul indigen de asigurare

Fondat la 1868 „Transsylvania“ Fondat la 1868

se recomandă pentru încheierea de

Asigurări de foc și asupra vieții, de rente, zestre, pe cheltuelile înmormentării etc. in toate combinațiile și cu tarifele cele mai ieftine.

Valori asigurate: Despăgubiri prestate: 105 milioane cor. 7 milioane coroane.

Sfaturi in toate afacerile de asigurare se dau fără nici o cheltuială.

Acuisitori buni se caută in condițiuni favorabile.

Agentura generală in Cluj, Emketér 16.

Tipografia

»CARMEN«

PETRU P. BARIȚIU

CLUJ

Ferencz József-út 58 sz.

Primește tot felul de lucrări, ce cad in bransa acestei măestrii, executându-le cât se poate de cu gust, in stilul cel mai modern și cu prețuri moderate.

Comande se primesc și la Librăria D-lui Erich Fabritius din Cluj (Piața Regelui Matia nr. 32.)

Ca prima tipografie românească in acest comitat, se roagă de binevoitorul sprijin al celorlalte institute românești, precum și al privaților.

„LUCEAFĂRUL“

Revistă pentru literatură și artă.

Anul IV.

Apare de 2 ori pe lună in Budapesta.

ABONAMENT:

Ediția simplă: Un an 12 coroane. In România și străinătate 16 cor. 6 luni 6 cor. In str. 8 cor. Pentru preoți săraci, învățători și studenți: Un an 7 cor, in străinătate 12 cor.

Ediția de lux: Un an 20 cor. In România 25 c. 6 luni 10 cor., in străinătate 12 cor. 50 bani.

La administrația „Révașului“ se află:

Cartea Durerii, de E. Bougaud. Prețul broșurată 1'50.

Ierarchia Românilor, de Dr. A. Bunea. Prețul 3 cor. plus 10 fil. porto.